

Zadeva C-179/21

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

23. marec 2021

Predložitveno sodišče:

Bundesgerichtshof (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

11. februar 2021

Revidentka:

absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG

Nasprotna stranka v revizijskem postopku:

the-trading-company GmbH

Predmet postopka v glavni stvari

Opustitveni zahtevek v konkurenčnem pravu zaradi nepopolnih podatkov o garanciji pri ponujanju blaga na spletu

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predlog za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 267 PDEU se nanaša na razlago člena 6(1)(m) Direktive 2011/83/EU, kolikor gre za obstoj in obseg obveznosti dajanja informacij o garanciji proizvajalca.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali že zgolj zaradi obstoja garancije proizvajalca nastopi obveznost dajanja informacij iz člena 6(1)(m) Direktive 2011/83/EU?
2. V primeru, da je odgovor na prvo vprašanje nikalen: ali obveznost dajanja informacij iz člena 6(1)(m) Direktive 2011/83/EU nastane zgolj zaradi omembe

garancije proizvajalca v trgovčevi ponudbi ali pa nastane, če je omemba za potrošnika brez nadaljnega prepoznavna? Ali obstoji obveznost dajanja informacij tudi, če je za potrošnika brez nadaljnega razvidno, da trgovec omogoča dostop le do proizvajalčevih podatkov o garanciji?

3. Ali mora zahtevana informacija o obstoju in pogojih garancije proizvajalca iz člena 6(1)(m) Direktive 2011/83/EU vsebovati iste podatke kot garancija iz člena 6(2) Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 4, str. 223) oziroma zadostuje manj podatkov?

Navedene določbe prava Unije

Člen 169 PDEU;

Člena 38 in 52(1), drugi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah;

Uvodne izjave 4, 5 in 7 ter člen 2, točka 14, člen 4, člen 5(1)(e) in (3) ter člen 6(1)(m) Direktive 2011/83;

Člen 6(2) Direktive 1999/44.

Navedene določbe nacionalnega prava

Členi 3, 3a in 8 Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (zakon o preprečevanju neloyalne konkurence, v nadaljevanju: UWG),

Členi 312a(2), 312d(1), prvi stavek, 434(1) in 479(1) Bürgerliches Gesetzbuch (civilni zakonik, v nadaljevanju: BGB),

Člen 246(1), točka 5 in (2) ter člen 246a člen 1(1), prvi stavek, točka 9, Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (zakon o uvedbi civilnega zakonika, v nadaljevanju: EGBGB).

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Stranki sta med seboj konkurenčni pri distribuciji žepnih nožev preko spletne prodaje.
- 2 Tožena stranka in revidentka (v nadaljevanju: tožena stranka) je na spletni platformi Amazon ponujala žepni nož švicarskega proizvajalca Victorinox. Amazonova stran s ponudbo sama ni vsebovala podatkov o garanciji, ki bi jo nudila tožena stranka ali tretja oseba za ponujeni nož, ampak – pod vmesnim naslovom „Drugi tehnični podatki“ – hiperpovezavo z oznako „Navodila za uporabo“. Ob kliku nanjo se je odprl na strežniku upravljavca spletne platforme

Amazon shranjeni dokument, ki je prikazal dve strani dolg informacijski list o proizvodu, ki ga je oblikoval in sestavil proizvajalec noža. Na njegovi drugi strani je bilo mogoče najti to opozorilo na tako imenovano „Garancijo Victorinox“:

Garancija Victorinox za svoje izdelke zagotavlja časovno neomejeno garancijo za kakršnekoli napake v materialu in izdelavi (za elektronske komponente 2 leti). Škoda, ki nastane pri normalni obrabi ali v primeru nepravilne uporabe, ni krita z garancijo.

- 3 Tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku (v nadaljevanju: tožeča stranka) meni, da tožena stranka s tem ni navedla zadostnih podatkov glede garancije za nož. Zato je toženo stranko tožila za opustitev.
- 4 Pritožbeno sodišče je ugodilo tožbi, ki je bila na prvi stopnji neuspešna. Z revizijo, ki jo je dopustilo pritožbeno sodišče, in katere zavrnitev je predlagala tožeča stranka, želi tožena stranka doseči ponovno vzpostavitev sodbe deželnega sodišča.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 5 Pritožbeno sodišče je ocenilo, da je tožba utemeljena in pritrnilo opustitvenemu zahtevku iz členov 8, 3, 3a UWG v povezavi s členom 312d(1), prvi stavek, BGB in člen 246a člen 1(1), prvi stavek, točka 9, EGBGB. Prodajalčeva obveznost dajanja informacij nastopi po svojem smislu in namenu že takrat, ko ponudba blaga – kot v tem primeru – vsebuje kakor koli oblikovano opozorilo o obstoju garancije.
- 6 Uspeh revizijskega postopka, ki teče pri predložitvenemu sodišču je odvisen o tega, ali tožeči stranki pripada uveljavljani opustitveni zahtevek.
- 7 Za to mora za toženo stranko najprej nastopiti obveznost dajanja informacij iz člena 312d(1), prvi stavek, BGB v povezavi s členom 246a, člen 1(1), prvi stavek, točka 9, EGBGB.
- 8 V skladu s členom 312d(1), prvi stavek, BGB je trgovec pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, dolžan potrošnika obvestiti po merilih iz člena 246a EGBGB. V skladu s členom 246a, člen 1(1), prvi stavek, točka 9, EGBGB je trgovec dolžan potrošniku, kadar je to primerno, dati na razpolago informacije o obstoju in pogojih poprodajne pomoči, poprodajnih storitev in garancij.
- 9 Predhodno navedene določbe so namenjene prenosu člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 in jih je zato treba razlagati v skladu s to določbo. Pri razlagi nemških predpisov je treba upoštevati, da je Direktiva 2011/83 v skladu s svojim členom 4 in svojo sedmo uvodno izjavo usmerjena v celovito uskladitev vidikov varstva potrošnikov, ki jih vsebuje. Države članice zato na tem področju ne smejo ohranjati ali uvesti bolj ali manj strogih določb.

- 10 Obveznost opozarjanja iz člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 ne obstoji le pri tržni garanciji, ki jo nudi trgovec sam, temveč tudi, kadar gre za garancijo proizvajalca proizvoda. Po opredelitvi iz člena 2, točka 14, Direktive 2011/83 „tržna garancija“ pomeni katero koli zavezo trgovca ali proizvajalca („garanta“) potrošniku – poleg njegovih zakonskih obveznosti v zvezi z jamstvom o skladnosti – da bo na kateri koli način povrnil plačano ceno ali zamenjal, popravil ali servisiral blago, če ne izpolnjuje specifikacij ali katerih koli drugih zahtev, ki niso povezane s skladnostjo iz garancijske izjave ali ustreznega oglasa, ki je na voljo ob sklenitvi pogodbe ali pred tem. Garant potemtakem ne more biti le trgovec, temveč tudi proizvajalec.
- 11 Odgovor na vprašanje, ki je sporno v nemški sodni praksi in teoriji, ali nastopi obveznost dajanja informacij iz člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 že zgolj zaradi obstoja garancije proizvajalca, je odvisen od pomena besed „kadar je to primerno“ iz člena 6(1).
- 12 Besedilo člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 dopušča obe razlagi, saj bi lahko besede „kadar je to primerno“ pomenile bodisi „v primeru obstoja garancije“ bodisi „glede na obliko trgovčeve ponudbe“.
- 13 Zakonodajni okvir bi lahko kazal na to, da mora biti garancija omenjena v trgovčevi ponudbi.
- 14 Garancije so v povezavi s poprodajnimi storitvami navedene v členu 6(1)(m) Direktive 2011/83. Ker je treba obveščati o poprodajnih storitvah le, ko naj postanejo predmet pogodbe ali jih prodajalec vsekakor ponudi ob sklepanju pogodbe kot plačljive dodatne storitve, bi lahko tudi za garancije veljalo, da morajo biti te omenjene v ponudbi.
- 15 Poleg tega se trgovčeve obveznosti dajanja informacij iz člena 6(1) Direktive 2011/83 načeloma nanašajo le na neposredno s pogodbo povezane okoliščine, ne pa na pravna razmerja med potrošnikom in tretjimi osebami. Tudi člen 6(1)(m) Direktive 2011/83 bi bilo tako mogoče razlagati restriktivno v smeri, da mora trgovec poprodajne storitve in garancije vsaj konkludentno povezati s pogodbo s tem, da na primer nanje opozori ob pogodbenih pogajanjih ali da je v njegovi ponudbi blaga na kakršen koli način opozorjeno na obstoj garancije.
- 16 Zakonodajni cilj člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 ne kaže jasno na eno ali drugo razlago.
- 17 Na to, da zadostuje že zgolj obstoj garancije proizvajalca, kaže, da Direktiva 2011/83 v skladu s svojim členom 1 glede na svoje uvodne izjave 4, 5 in 7 sledi cilju zagotoviti visoko raven varstva potrošnikov s tem, da se zagotovi informiranost in varnost potrošnikov pri poslih s trgovci. Poleg tega je varstvo potrošnikov zasidrano v politiki Unije v členu 169 PDEU in v členu 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Potrošnik naj bi na podlagi celovitih informacij lažje primerjal – tudi čezmejne – ponudbe in pretehtal prednosti in slabosti pogodbe, da bi potem lahko sprejel premišljeno odločitev.

- 18 Po drugi strani varstvo potrošnikov ne zahteva nujno, da se trgovec zaveže kupca opozoriti na zanj morebiti pozitivne okoliščine, kot je garancija proizvajalca, ki je trgovec sam v konkurenčnem položaju ne koristi.
- 19 Poleg tega je treba pri razlagi člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 upoštevati, da se temeljnih pravic trgovca ne sme nesorazmerno omejiti.
- 20 V skladu s četrto uvodno izjavo Direktive 2011/83 je treba zagotoviti pravo ravnovesje med visoko ravno varstva potrošnikov in konkurenčnostjo podjetij, obenem pa spoštovati v členu 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zagotovljeno svobodo gospodarske pobude trgovca. Svobodo gospodarske pobude je v skladu s členom 52(1), drugi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah dovoljeno omejiti le ob upoštevanju načela sorazmernosti, če je potrebno in če dejansko ustreza ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če je potrebno zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.
- 21 V korist trgovca se torej domneva, da prodajalcu ne bi smeli vzeti tega, da samostojno preveri, ali garancija proizvajalca v komunikaciji s kupcem predstavlja prednost, ki opravičuje stroške pri predstavitvi ponudbe, in predmet prodaje v okviru pogodbene svobode po potrebi ponuja brez opozorila na obstoječo garancijo proizvajalca.
- 22 Če bi nasprotno pritrdili prodajalčevi obveznosti dajanja informacij že tedaj, ko daje garancijo proizvajalec predmeta prodaje, bi moral prodajalec – deloma s precejšnjimi stroški – pri vsakem prodanem proizvodu raziskovati, ali in po potrebi pod kakšnimi pogoji obstoji garancija proizvajalca. Ob tem bi moral tudi stalno nadzirati morebitne spremembe in jih vnesti v svoje informacije za potrošnike. Poleg tega bi lahko na primer pri blagu, ki je sestavljeno iz posamičnih sestavnih delov, ali pri storitvah veljalo celo več garancij proizvajalca hkrati.
- 23 Poleg tega nosi prodajalec precejšnje tveganje odgovornosti, če njegove informacije o garanciji proizvajalca ne bi bile več aktualne. Obstoj garancije proizvajalca naj bi praviloma predstavljal lastnost predmeta prodaje iz člena 434(1) BGB. Če prodajalec v svoji ponudbi omeni garancijo proizvajalca, ki dejansko ne obstaja, ne obstaja več ali ne obstaja v navedenem obsegu, bi to načeloma predstavljalo stvarno napako v skladu s členom 434(1), drugi stavek, točka 2, tretji stavek, BGB.
- 24 Po drugi strani pa naj bi trgovec v zvezi z garancijo proizvajalca praviloma moral dajati informacije le o nadaljnji garanciji. Taka obveznost informiranja je zato še izvedljiva in trgovca ne obremenjuje nesorazmerno.
- 25 Pri razlagi člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 je treba še upoštevati, da se vprašanje prodajalčeve obveznosti dajanja informacij v zvezi z garancijo proizvajalca na enak način postavlja pri potrošniških prodajnih pogodbah, sklenjenih na prodajnem mestu. Razen pri poslih vsakodnevne potrošnje je treba potrošnika po ureditvi iz člena 312a(2) BGB v povezavi s členom 246(1), točka 5, in (2)

EGBGB, ki služi prenosu člena 5(1)(e) in (3) Direktive 2011/83, tudi tukaj poučiti o garancijah. Še zlasti na prodajnem mestu se postavi vprašanje, kako naj trgovec na drobno ob sprejemljivih stroških daje informacije o različnih garancijskih pogojih proizvajalca za vsak posamični ponujeni proizvod.

- 26 Pred tem ozadjem se senat nagiba k temu, da člen 6(1)(m) Direktive 2011/83 razlaga tako, da zgolj zaradi obstoja garancije proizvajalca še ne nastopi obveznost dajanja informacij.
- 27 V primeru, da bo odgovor na prvo vprašanje za sprejetje predhodne odločbe nikalen, se postavi vprašanje, ali že zgolj zaradi omembe garancije proizvajalca v trgovčevi ponudbi nastopi obveznost dajanja informacij iz člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 ali pa ta obveznost nastopi, če je omemba za potrošnika brez nadaljnega prepoznavna. Prav tako je vprašljivo, ali obstoji obveznost dajanja informacij tudi takrat, ko je za potrošnika brez nadaljnega prepoznavno, da trgovec omogoča dostop le do proizvajalčevih podatkov o garanciji.
- 28 Če trgovec oglašuje z garancijo proizvajalca, nosi v skladu s sodno prakso pritožbenih sodišč obveznost dajanja informacij v skladu s členom 6(1)(m) Direktive 2011/83.
- 29 Vprašljivo pa je, ali trgovec nosi tako obveznost dajanja informacij tudi tedaj, ko garancijo proizvajalca pri oglaševanju ne poudari. Iz člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 se ne da nedvoumno razbrati, v kakšni obliki in v kakšnem obsegu bi morala biti dana morebiti potrebna omemba te garancije, da bi nastopila obveznost dajanja informacij.
- 30 V obravnavanem primeru bi lahko s pritožbenim sodiščem izhajali iz tega, da že zgolj omemba obstoja garancije proizvajalca v ponudbi blaga brez oglaševalskega poudarka in v kakršni koli obliki tudi vedno zadostuje, da utemeljuje obveznost opozarjanja na pogoje te garancije.
- 31 Po drugi strani bi lahko utemeljitev obveznosti dajanja informacij predpostavljala, da je obstoj garancije proizvajalca omenjen na način, ki je za potrošnika brez nadaljnega prepoznaven, kar pa je dvomljivo ob omembi dokumenta z oznako „Navodila za uporabo“, v hiperpovezavi na drugi strani.
- 32 Prav tako je vprašljivo, ali obstoji trgovčeva obveznost dajanja informacij, če je za potrošnika razvidno, da gre za proizvajalčevo navedbo o obstoju garancije proizvajalca, in ne za trgovčevo.
- 33 Kolikor obstoji obveznost dajanja informacij iz člena 6(1)(m) Direktive 2011/83, se končno postavi vprašanje, kakšno vsebino mora imeti informacija.
- 34 Po mnenju, ki mu je sledilo tudi pritožbeno sodišče, se je mogoče glede določitve vsebinskega obsega obveznosti dajanja informacij sklicevati na regulativno vsebino iz člena 479(1) BGB.

- 35 V skladu s členom 479(1), drugi stavek, BGB mora izjava o garanciji vsebovati opozorilo na potrošnikove zakonske pravice ter na to, da garancija teh pravic ne omejuje, in vsebino garancije ter vse bistvene podatke, potrebne za njeno uveljavljanje, zlasti trajanje in prostorsko področje uporabe garancije, pa tudi ime in naslov dajalca garancije. Ta ureditev je namenjena prenosu člena 6(2) Direktive 1999/44 o nekaterih vidikih prodaje potrošniškega blaga in z njim povezanih garancij.
- 36 Po drugem mnenju naj ne bi bilo treba, da predpogodbena informacija iz člena 6(1)(m) Direktive 2011/83 vsebuje vse podatke, ki morajo biti v skladu s členom 6(2) Direktive 1999/44 vsebovani v sami izjavi o garanciji. Vprašanje, kateri podatki pa so namesto tega potrebni, se pri tem presoja različno.

DELOVNI DOKUMENT